Boethius, Anicius Manlius Severinus ; Thomas <de Aquino> [Comm.]: [De consolatione philosophiae] Boetii viri celeberrimi de consolatione philosophie liber cum optimo commenti beati Thome: [Enth.:] Compendiosa Consolationis resumptio

[Straßburg: Johann Prüss], 3. Juni 1491 Seite 147

Prosa prima

responsionē phie. tertio Boetius dirigit quandam petitionem ad ipsam. secūda ibi Tum illa. tertia ibi Tū ego. Dicit pmo. Jam illa phia finierat cantum. i. metrum qd erat de cōmendatione amoris diuini ⁊ amicitie. ⁊ cū ego Boetius essem allectus dulcedine metri ad audiendū cū auiditate ⁊ admiratione verba phie auribus arrectis. ego dixi O phia que es summū solamē

P. Tum illa. Sensi inquit cum verba tacitus nostra attētusq rapiebas cūqz tue mentis habitū vel expectaui vel qd est verius ipsa perfeci. Talia sūt qppe que restant vt degustata quidem mor/

animoꝝ lassoꝝ quātum me recōciliasti tuis psis ⁊ metris ī tantū ꝙ tā bene possum resistere insultibus fortune. ⁊ ideo dicit. remedia que pus dixisti eē grauia nō timeo sz ea audire diligent expecto. ¶ Nota ꝙ Boetius metrū vocat cantū sicut em̄ in cantu est eleuatio ⁊ depssio vocis. sic silr in metro rōne quātitatis correpte ⁊ pducte syllabaꝝ attendit quedā eleuatio ⁊ depssio. qz rōne quantitatis pducte fit eleuatio. rōne quātitatis correpte fit depssio. ¶ Itē qz metruz est subtilius ⁊ delectabilius psa. ideo animū sic demulcet. Unde autor poetrie metrū cōparat domicelle. d. Vultqz venire metrū tanqz domicella comptocrine nitente gena. subtili corpe. forma egregia. Ideo dt Boetius. mulcedo carminis. i. metri. ¶ Item homo debet esse auidus ⁊ stupens circa philosophiam. Auidus inqz. quia dicit Seneca. xvij. epla. Proijce omnia ista si sapis imo vt sapias. ⁊ ad phiam magno cursu totisqz viribus tende. Etiā homo debet esse stupens. i. admirans de phia. qz ipsa est res mirabilis ⁊ diuina fm aristo. in pn° li. sui de mūdo. ⁊ phia confert mirabiles delectationes. x. ethicoꝝ. ¶ Item animi lassi sūt graui cura vel aduersitate aliqua oppssi. hoꝝ phia est sūmū solamen. qz ipsa psuadet magnanimitatē qua contra aduersitates fortune homo ꝯstanter debet militare. ¶ Itē per phiam homo bn̄ pōt resistere ictibꝫ fortune. qz pmo ethicoꝝ dicit aristo. Sapiens bene scit ferre fortunas ⁊ habet se sine vitupio sicut tetraganū. Unde dicit in littera. Jam illa supe phia finierat cantū. i. metrū de amore dino. ⁊ cum mulcedo. i. suauitas carminis defixerat. i. stabilierat me auidū. i. cupidū audiendi. qz p ⁊ stupetē. i. admirantē supe vba phie. auribꝫ meis erectis. i. eleuatis ad hec. s. vba. itaqz paulopost ego inquā. i. dixi. O summū solamē lassoꝝ aioꝝ supe p aduersitatem quantū me refouisti pondere sententiaꝝ supe psē. vel etiā iocūditate canēdi. i. metri. adeo. a. intm̄ vt iam posthac nō arbitrer me eē imparē. i. dissimilē in resistendo. ictibꝫ. i. insultibꝫ fortune. Itaqz remedia illa que pauloan dicebas esse acriora. i. grauia nō modo. i. nō tm̄. nō phorresco. i. nō timeo. sed ego auidus audiendi supe ea vehemēter efflagito. i. expostulo Ubi sciendū ꝙ fm Hugui. efflagitare ē valde flagitare. expostulare. petere. cū clamore poscere. ¶ Tum illa sensi inquit. Hic ponit responsionez philosophie dicēs. Ego bene sensi illud cum tu tacitus idest attentus recepisti verba nostra. ⁊ cū ego perfeci mentē tuā. talia em̄ sūt remedia que adhuc restant vt ipsa degustata

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-110/0157
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG